

Warszawa, Kraków 10 czerwca 2011

Przewodniczący Komitetu Mechaniki PAN
Czł. rzeczn. PAN prof. dr hab. inż. Witold GUTKOWSKI
Członkowie Komitetu Mechaniki

Szanowny Panie Przewodniczący,
Szanowni Członkowie Komitetu,

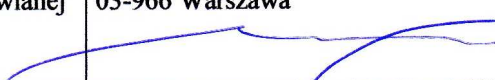
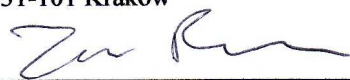
Upłynął 14 miesiąc od najbardziej tragicznego wydarzenia, jakie spotkało nasz kraj od czasu wojny, a które pociągnęło za sobą śmierć Prezydenta Rzeczypospolitej i 95 osób towarzyszących. W zgodnym odczuciu ogółu obywateli było to jedno z najważniejszych wydarzeń decydujących o losach naszego kraju na przestrzeni dziejów i wyznaczających dalsze jego losy. Nic też dziwnego, że mimo upływu 14 miesięcy tzw. katastrofa smoleńska pozostaje w centrum uwagi obywateli, mediów i sił politycznych. Jest to tym bardziej zrozumiałe, że w wyniku zaistniałej sytuacji zasadnicze dowody materialne są poza zasięgiem polskich instytucji zajmujących się wyjaśnieniem przyczyn katastrofy. Daje to nie tylko podstawy do snucia najróżniejszych teorii dotyczących przyczyn katastrofy, lecz jest również przyczyną narastających sporów i podziałów społecznych, dla których pożywkę stanowią wspomniane teorie. Pragniemy zwrócić uwagę, że wszystko to stanowi efekt opinii formułowanych przez profanów w dziedzinie mechaniki.

Jest rzeczą konieczną przecięcie wymienionych sporów i ukrócenie szkodliwych i niefachowych dywagacji potęgujących podziały społeczne. Sądzymy, że jedynym skutecznym na to sposobem jest wykonanie naukowej ekspertyzy dotyczącej mechanizmu zniszczenia samolotu. W zaistniałej sytuacji ekspertyza taka musiałaby być wykonana wyłącznie na podstawie dokumentacji technicznej samolotu i dokumentacji fotograficznej (lokalnej i satelitarnej) przedstawiającej postać i dyslokację jego szczątków. Jest to typowe zadanie, jakie zwykle stawia się przed zespołem ekspertów po każdej katastrofie, np. budowlanej. W tym przypadku zadanie polegałoby na ustaleniu położenia samolotu i prędkości jego szczątków w momencie zdefragmentowania. Dotychczasowe, publicznie prezentowane próby analizy miały na celu odtworzenie przebiegu ostatnich chwil lotu poprzedzających katastrofę. Bez dostępu do czarnych skrzynek jest to zamiar z góry skazany na niepowodzenie i trudny dla jakiegokolwiek analizy naukowej. W odróżnieniu od takiej analizy „w przód” przy obecnym ogólnym stanie nauk mechanicznych i technik komputerowych realne jest odtworzenie metodami naukowymi wydarzeń „wstecz” – od końcowego położenia szczątków do ich położenia w momencie dzielenia się samolotu na fragmenty. Ze względów oczywistych wiarygodność wyników i znaczenie takiego rozwiązania wymagają oficjalnego zaangażowania się naukowych komitetów Polskiej Akademii Nauk, a w pierwszym rzędzie Komitetu Mechaniki.

Wnioskujemy, aby Komitet Mechaniki rozważył powołanie oficjalnego zespołu analitycznego, którego celem byłoby wykonanie ekspertyzy dotyczącej mechanizmu zniszczenia samolotu. Jest to swoiste wyzwanie wobec nauki polskiej i organów Polskiej Akademii Nauk. Wierzmy, że nauka polska temu wyzwaniu sprosta.

Ze swej strony deklarujemy wszelką dostępną pomoc dla powołanego zespołu i wyrażamy przekonanie, że podobną pomoc zaoferują wszystkie ośrodki naukowe.

Proszę przyjąć wyrazy najwyższego szacunku

Lp.	Tytuł, nazwisko i imię	Miejsce pracy	Adres, podpis
1.	Dr hab. inż. Piotr Witakowski, prof. AGH, prof. ITB	Akademia Górniczo-Hutnicza, Instytut Techniki Budowlanej	ul. Afrykańska 7 m. 95 03-966 Warszawa 
2.	Prof. dr hab. inż. Jacek Rońda	Akademia Górniczo-Hutnicza	Plac Na Groblach 17 m. 8 31-101 Kraków 
3.	Prof. dr hab. inż. Grzegorz Jemielita	Politechnika Warszawska, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	ul. Sonaty 2 m. 404 02-744 Warszawa 